

Οι ευσεβείς ιερο-κατήγοροι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

« πάντα τα κτήνη κατά γένος »

(Γεν.ζ´-14)

Ζώα διαφόρων ειδών , ημέρων και αγρίων εισήλθαν στην κιβωτό του Νώε.

Και όπως μπήκαν έτσι και βγήκαν.

Σεσωσμένα αλλά αναλλοίωτα!

Εισήλθαν μαϊμούδες βγήκαν μαϊμούδες, μπήκανε κοράκια και βγήκανε κοράκια.

Πνευματική κιβωτός λοιπόν και η Εκκλησία μας, που σκοπό όμως έχει να αλλοιώνει προς το καλύτερο τους εισερχομένους στον χώρο της.

Κάποιοι ωστόσο με πρόθυμο πείσμα αποδεικνύουν όλο το ενάντιο, εμμένοντας στην μικροπρέπεια και την στενοκαρδία τους και αποδεικνύοντας ότι ζούνε ακόμη

προ Χριστού.

Πολλοί μάλιστα από αυτούς (που έχουν κάνει την αδιορθωσιά της ιδεολογία) εμφανίζονται πάντα πρόθυμοι να ελέγξουνε και να διορθώσουν τα τυχόν σφάλματα των Ιερέων.

Άτομα γεμάτα από ενοχικά συμπλέγματα και ψυχικό αδιέξοδο, βρίσκουν άρρητη αγαλλίαση και ανακούφιση να αποδίδουν την κακοδαιμονία της εποχής στους Ιερείς παντός βαθμού.

Ηδονίζονται με το να κατηγορούν ιερά πρόσωπα που αφιέρωσαν την ψυχή τους στο έργο της Εκκλησίας , όταν πολλές φορές οι ίδιοι δεν ξέρουν ούτε κατά που πέφτει η πόρτα της Εκκλησίας και δεν έχουνε ούτε μία φορά στην ζωή τους σκύψει κάτω από το πετραχήλι για να εξομολογηθούν με συντριβή.

Άνθρωποι, ανεπαρκείς ψυχικά , διανοητικά, πολλές φορές και σεξουαλικά, ναυάγια σε όλο τους το μεγαλείο, εφευρίσκουν έτσι θέματα και υποθέσεις για να πλήξουν την πλήξη τους και να νοιώσουν ότι υπάρχουν κάνοντας τους «κριτές του κινηματογράφου» μέσα στον ιερό χώρο της Εκκλησίας και δίνοντας νόημα στην ανούσια ζωή τους.

Φαίνεται τέτοια άτομα έχουν πάθει σύγχυση προσανατολισμού, με αποτέλεσμα αντί να πορευθούν στο γραφείο του ψυχιάτρου ή του ψυχαναλυτή, για να ξεμπερδέψουν το ψυχικό τους κουβάρι, προστρέχουν στην Εκκλησία γιατί μόνο εκεί «τους παίρνει» θεωρώντας τους κληρικούς ως αμίλητους κλητήρες που πρέπει φοβισμένοι να ανέχονται κάθε πεισματική κακοήθειά τους .

Ευτυχώς που τουλάχιστον υπάρχει και το «μικρόν ποίμνιον» .(Λουκ.ιβ´-32)

Λιγοστοί αριθμητικά μα δυναμικοί ποιοτικά και έτσι μπορούμε και ελπίζουμε ακόμη!

π.Διονύσιος Ταμπάκης - Ναύπλιον.